Enderrock | | Actualitzat el 05/07/2017 a les 13:00

En favor de Lluís Puig

Joaquim Vilarnau opina sobre el nomenament del nou conseller de Cultura | "Lluís Puig ha demostrat sobradament la seva capacitat de gestió, tant en l'àmbit públic com en el privat"

Lluís Puig és el nou conseller de Cultura | Juan Miguel Morales

Fem un cop d'ull a la llista de consellers de la Generalitat de 1980 ençà (en l'època Tarradellas les competències de cultura formaven part de la Conselleria d'Educació): Max Cahner (1980-1984), Joan Rigol (1984-1985), Joaquim Ferrer (1985-1988), Joan Guitart (1988-1996), Joan Maria Pujals (1996-1999), Jordi Vilajoana (1999-2003), Caterina Mieras (2003-2006), Ferran Mascarell (2006 i 2010-2016), Joan Manuel Tresserras (2006-2010) i Santi Vila (2016-2017). No és la meva intenció classificar ara els consellers entre els que ho van fer bé, molt bé, malament i nefast (que de tots n'hi ha) però sí que m'agradaria fer notar que amb el nomenament de Lluís Puig hi ha un canvi de paradigma. Els tres darrers consellers han acreditat una notable capacitat per a la gestió cultural. Bons gestors amb capacitat de diàleg, als quals se'ls poden retreure coses però també se'ls ha de reconèixer molts mèrits.

El nou conseller ha demostrat sobradament la seva capacitat de gestió, tant en l'àmbit públic -director de la Fira d'Espectacles d'Arrel Tradicional de Manresa, director del Mercat de Música Viva de Vic, director general de Cultura Popular- com en el privat -direcció de Vesc, empresa que va portar el management, entre d'altres, de **Miquel Gil**, **Lídia Pujol** o **Joan Isaac**-, però també ha trepitjat carrer, escenaris i estudis d'enregistrament. La cultura per a Lluís Puig és una realitat tangible i quotidiana. Ningú com ell pot entendre els interlocutors que se li adrecin buscant solucions als seus problemes.

Deia que el seu nomenament és un canvi de paradigma. Els darrers consellers s'havien

caracteritzat, amb matisos entre uns i altres, per la seva concepció d'una cultura moderna i elitista, en què la cultura pròpia tenia un paper molt secundari. Aquesta mancança es pot corregir amb la presència de Lluís Puig al capdavant de la conselleria. No sé si tindrà temps d'implementar una política pròpia; tres mesos donen per a molt poc. En tot cas, el nomenament és una notícia molt bona perquè reuneix en la seva persona els tres qualificatius que haurien de tenir tots els responsables públics: honestedat, competència i lleialtat. Segur que també tindrà encert.